

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

Αριθμός 50/2014

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Κασσάνδρας Γεωργία-Αγάπη Ευθυμίου, που ορίσθηκε με την υπ' αριθμ. 71/2013 πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Χαλκιδικής, και την Γραμματέα Αναστασία Δαγκλή.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Νοεμβρίου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των διαδίκων:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

..... κατοίκου του οικισμού Ψακουδιών της Δ.Ε Ορμύλιας του Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξούσιου δικηγόρου του Νικήτα Σταμπουλίδη (Α.Μ.Δ.Σ.Χ.: 174).

ΤΩΝ ΚΑΘ'ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ-ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ ΠΟΥ ΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ, οι οποίες κατέστησαν διάδικοι μετά τη

νόμιμη κλήτευσή τους (άρθρ.5 του ν.3869/2010 και 748 παρ. 2 ΚΠολΔ): 1. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία

..... που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος αρ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε ο πληρεξούσιος δικηγόρος

(Α.Μ.Δ.Σ.Χ.: 82), 2. Της υπό ειδική εκκαθάριση Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία

..... που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Πανεπιστημίου αρ. 21-23), και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε στην παρούσα δίκη,

3. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία

..... που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Σταδίου αρ.40) και

εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε η πληρεξούσια δικηγόρος (Α.Μ.Δ.Σ.Χ.: 181), 4.

Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία

«...», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Λεωφόρος Κηφισιάς αρ. 24, Μαρούσι) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε στην παρούσα δίκη, 5. Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία

..., που εδρεύει στην Αθήνα (40° χλμ. Αττικής οδού, Παιανία) και εκπροσωπείται νόμιμα, την οποία εκπροσώπησε η πληρεξούσια δικηγόρος

(Α.Μ.Δ.Σ.Χ.: 150), 6. Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Λεωφόρος Συγγρού αρ. 187, Νέα Σμύρνη), την οποία εκπροσώπησε η πληρεξούσια δικηγόρος (Α.Μ.Δ.Σ.Χ.: 147) και 7.

Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας με την επωνυμία

», που εδρεύει στο Λονδίνο Ηνωμένου Βασιλείου, επί της οδού Churchill Place, αρ.1 και είναι εγκατεστημένη στην Αθήνα (οδός Ομήρου 16 και Βυζαντίου, Νέα Σμύρνη), η οποία δεν παραστάθηκε και δεν εκπροσωπήθηκε στην παρούσα δίκη.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΚΗΣ: Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων.

Ο αιτών ζητά να γίνει δεκτή η από 11-7-2012 και με αρ. εκθ. κατ. 164/11-7-2012 αίτησή του που απευθύνεται προς το Δικαστήριο αυτό για όσους λόγους επικαλείται σ' αυτή. Για τη συζήτηση της αιτήσεως αυτής ορίστηκε δικάσιμος αρχικά η 9-1-2013 και κατόπιν νόμιμων αναβολών η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας. Κατά δικάσιμο αυτή και κατά την εκφώνηση της

υπόθεσης από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως πιο πάνω σημειώνεται.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα προφορικά ανέπτυξαν και αναφέρονται στα πρακτικά και όσα αναφέρονται στις προτάσεις που κατέθεσαν. Ακολούθησε συζήτηση όπως αναφέρεται στα Πρακτικά.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από την υπ' αριθμ. Β'5738/19-7-2012 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Χαλκιδικής Παναγιώτη Στ. Λάμπρου, την υπ' αριθ. 11645β/19-7-2012 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Λάμπρου Π. Κουρκουβάτη και την υπ' αριθ. 2437Δ/7-8-2012 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Ελένης Αγγελοπούλου, τις οποίες προσκομίζει και επικαλείται ο αιτών, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της ένδικης αίτησης με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 11^{ης}-12-2012, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στη δεύτερη, τέταρτη και έβδομη των καθ' ών αντίστοιχα. Κατά τη δικάσιμο αυτή η υπόθεση αναβλήθηκε εκ του πινακίου για τη δικάσιμο της 3^{ης}-4-2013, ότε και αναβλήθηκε εκ του πινακίου για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας. Οι ανωτέρω καθ' ών όμως δεν εμφανίσθηκαν στην τελευταία αυτή δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου, γι' αυτό πρέπει να δικασθούν ερήμην. Το Δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρ. 754 παρ.2 ΚΠολΔ).

I. Με την διάταξη του άρθ. 1 του Ν.3869/2010, που αφορά τη «Ρύθμιση οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α` 130/2010), ορίζεται ότι: «1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα κι έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση των οφειλών τους αυτών και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο πιστωτής. 2. Δεν επιτρέπεται η ρύθμιση οφειλών οι οποίες είτε α) έχουν αναληφθεί το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη της διαδικασίας, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 4 είτε β) προέκυψαν από αδικοπραξία που διαπράχθηκε με δόλο, από διοικητικά πρόστιμα, από χρηματικές ποινές, φόρους και τέλη προς το Δημόσιο και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δευτέρου βαθμού, τέλη προς Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου και εισφορές προς οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης είτε γ) προέκυψαν.[...] 3. Απαλλαγή του οφειλέτη από τα χρέη του σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου μπορεί να γίνει μόνο μία φορά». Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 5 και 5 του ίδιου νόμου «Με την υποβολή της αίτησης ανοίγει στο αρμόδιο δικαστήριο φάκελος του οφειλέτη στον οποίο τοποθετούνται με μέριμνα της γραμματείας του όλα τα έγγραφα και στοιχεία της υπόθεσης. Ο οφειλέτης το αργότερο μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή της αίτησης επιδίδει στους πιστωτές αντίγραφο της αίτησης με ορισμό δικασίμου για τη συζήτηση της, με πρόσκληση να υποβάλουν στη γραμματεία του δικαστηρίου εγγράφως τις παρατηρήσεις τους και να δηλώσουν

αν συμφωνούν με το προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών από την υποβολή της αίτησης. Οι πιστωτές μπορούν να λάβουν γνώση όλων των στοιχείων που προβλέπονται στην παράγραφο 5 του προηγούμενου άρθρου. Οι πιο πάνω πιστωτές μπορούν, με έγγραφο τους που κατατίθεται στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου να προτείνουν τροποποιήσεις του σχεδίου. Με την πάροδο της προθεσμίας αυτής άπρακτης, τεκμαίρεται ότι ο πιστωτής συμφωνεί με το σχέδιο διευθέτησης των οφειλών. Στην πρόσκληση γίνεται μνεία για τη συνέπεια αυτή». Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθ. 7 παρ. 1,2, 3 και 4 του παραπάνω νόμου «Μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δεκαπέντε ημερών που αρχίζει με την πάροδο δύο μηνών από την υποβολή της αίτησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4, ο οφειλέτης, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις των πιστωτών, μπορεί να επιφέρει μεταβολές στο αρχικό σχέδιο διευθέτησης, προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία όλων των πιστωτών. Οι πιστωτές ενημερώνονται με δική τους επιμέλεια για τις παραπάνω μεταβολές και λαμβάνουν θέση εγγράφως για το αναμορφωμένο, σχέδιο μέσα σε είκοσι ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής τροποποιημένου σχεδίου. Τροποποίηση του σχεδίου μπορεί να λάβει χώρα μόνο μία φορά. Αν κανένας πιστωτής δεν προβάλλει, αντιρρήσεις για το, αρχικό ή το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών ή συγκατατίθενται όλοι σε αυτό, θεωρείται ότι ο συμβιβασμός έχει γίνει αποδεκτός. Ο ειρηνοδίκης με απόφαση του επικυρώνει το σχέδιο, το οποίο αποκτά πλέον ισχύ, δικαστικού συμβιβασμού. Η αίτηση για ρύθμιση και απαλλαγή από τις οφειλές θεωρείται ότι ανακλήθηκε. Αν συγκατατίθενται στο σχέδιο πιστωτές με

απαιτήσεις που υπερβαίνουν το ήμισυ του συνολικού ποσού των απαιτήσεων, στους οποίους περιλαμβάνονται σε κάθε περίπτωση το σύνολο των πιστωτών με εμπραγμάτως εξασφαλισμένες απαιτήσεις και πιστωτές με απαιτήσεις που υπερβαίνουν το ήμισυ των τυχόν εργατικών απαιτήσεων, το δικαστήριο κατά τη συζήτηση της αίτησης της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του παρόντος, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή οποιουδήποτε από τους πιστωτές που υποβάλλεται εγγράφως μέχρι τη συζήτηση, υποκαθιστά την έλλειψη συγκατάθεσης των πιστωτών που αντιτίθενται καταχρηστικά στο συμβιβασμό. Στην περίπτωση αυτή θεωρείται ότι επήλθε ο συμβιβασμός και ότι ανακλήθηκε η αίτηση για την απαλλαγή από τα χρέη. Δεν επιτρέπεται υποκατάσταση της συγκατάθεσης πιστωτή όταν: α) η απαίτηση του πιστωτή που αντιτίθεται δεν ικανοποιείται σε ανάλογο, σε σχέση με τους άλλους πιστωτές, βαθμό ή β) σε περίπτωση εφαρμογής του σχεδίου, ο πιστωτής που αντιτίθεται αποδεικνύει ότι θα περιέλθει σε δυσμενέστερη οικονομικά θέση από αυτήν στην οποία θα περιερχόταν, αν συνεχιζόταν η διαδικασία απαλλαγής του οφειλέτη από τις οφειλές ή γ) αμφισβητείται απαίτηση από οφειλέτη ή οποιονδήποτε πιστωτή».

Από τον συνδυασμό των παραπάνω άρθρων συνάγεται ότι στην περίπτωση του άρθρου 5 παρ. 2 Ν.3869/2010, η παράλειψη των πιστωτών να υποβάλουν έγγραφες παρατηρήσεις επί του αρχικού σχεδίου διευθέτησης εντός της τιθέμενης προθεσμίας, λειτουργεί ως κατά τεκμήριο συμφωνία τους στο σχέδιο αυτό. Αντιθέτως, αν διατυπωθούν από τους πιστωτές διαφωνίες ή παρατηρήσεις, αρχίζει για τον οφειλέτη αποκλειστική προθεσμία 15 ημερών με τη συμπλήρωση των δύο (2) μηνών της παρ.1 του άρθρου 5 του νόμου, προκειμένου

  6

αυτός λαμβάνοντας υπ' όψιν τις παρατηρήσεις των πιστωτών να επιφέρει μεταβολές στο αρχικό σχέδιο διευθέτησης οφειλών. Η παραπάνω προθεσμία των δεκαπέντε (15) ημερών χαρακτηρίζεται ως προθεσμία υποβολής τροποποιημένου σχεδίου από τον οφειλέτη. Η προθεσμία αυτή είναι κατά τη διατύπωση του νόμου αποκλειστική. Με την άπρακτη παρέλευσή της δεν έχει πλέον τέτοια δυνατότητα ο οφειλέτης. Εφαρμόζεται όμως και εδώ η ΚΠολΔ 153 επ. για την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση. Ο οφειλέτης, αν επιθυμεί, μπορεί να επιφέρει τροποποιήσεις στο αρχικό σχέδιο διευθέτησης οφειλών μέσα στην προθεσμία των δεκαπέντε (15) ημερών. Οι μεταβολές αυτές και το τυχόν αναμορφωμένο ή τροποποιημένο σχέδιο κατατίθενται από τον οφειλέτη εμπροθέσμως στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου. Καιτοι αυτό δεν λέγεται ρητώς στην παρ.1 του άρθ. 7 του νόμου, συνάγεται από τη διατύπωση του νόμου, κατά την οποία οι πιστωτές: «ενημερώνονται με δική τους επιμέλεια για τις επιφερόμενες από τον οφειλέτη μεταβολές του σχεδίου». Κατά τον νόμο δεν χρειάζεται, δηλαδή, να γίνει από τον οφειλέτη νέα κοινοποίηση του σχεδίου σε καθέναν από τους πιστωτές του. Η ρύθμιση αυτή εξυπηρετεί προδήλως την περαιτέρω διαδικασία.

Εφόσον κατατεθεί από τον οφειλέτη νέο τροποποιημένο ή αναμορφωμένο σχέδιο, οι πιστωτές λαμβάνουν θέση, αν επιθυμούν, εγγράφως στο τροποποιημένο ή αναμορφωμένο σχέδιο. Αυτό όμως πρέπει να γίνει μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας των δεκαπέντε (15) ημερών για την υποβολή από τον οφειλέτη τροποποιημένου ή αναμορφωμένου σχεδίου. Κατά την άποψη που κρίνει ορθότερη το παρόν Δικαστήριο, η μη τήρηση από τους πιστωτές της

προθεσμίας των είκοσι (20) ημερών δεν δύναται να έχει επιβλαβείς γι' αυτούς συνέπειες, ήτοι η παράλειψή τους να υποβάλουν έγγραφες παρατηρήσεις επί του τροποποιημένου σχεδίου διευθέτησης εντός της τιθέμενης προθεσμίας, δεν λειτουργεί ως κατά τεκμήριο συμφωνία τους. Τούτο διότι ο νομοθέτης για την προθεσμία των είκοσι (20) ημερών δεν χρησιμοποιεί τον χαρακτηρισμό της αποκλειστικής προθεσμίας, όπως πράττει για την προθεσμία των δεκαπέντε (15) ημερών [βλ. ΕιρΑθ 31/2011, Αθ. Κρητικός, «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», 2^η έκδοση (2012), σελ. 151 και εισήγηση Αικατερίνης Ζοβάνου με θέμα «Ζητήματα Ερμηνείας και Εφαρμογής του Ν. 3869/2010» στο πλαίσιο Επιμορφωτικού Σεμιναρίου στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών, 16-18 Μαΐου 2012, ενώ αντίθετη άποψη περί αποκλειστικής 20ήμερης προθεσμίας σε Ι. Βενιέρη - Θ.Κατσά, «Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα», έκδοση 2013, σελ. 312]. Εξάλλου, θα ήταν υπερβολικά επαχθές για τους πιστωτές που δεν εξέθεσαν εντός της προθεσμίας των 20 ημερών τις απόψεις τους, στους οποίους ο οφειλέτης δεν υποχρεούται να κοινοποιήσει το τροποποιημένο σχέδιο αλλά πρέπει με δική τους επιμέλεια να ενημερωθούν, να υποστούν ως ποινή την τεκμαιρόμενη συναίνεσή τους και την τεκμαιρόμενη αποδοχή του τροποποιημένου σχεδίου του οφειλέτη. Επιχείρημα υπέρ αυτής της άποψης, αντλείται και από το γεγονός ότι με τις τροποποιήσεις που επέφερε ο ν. 4161/2013, κατά το στάδιο της προδικασίας των νέων αιτήσεων που κατατίθενται μετά τις 14.6.2013, καταργήθηκε πλέον αυτή η ιδιαίτερα επαχθής συνέπεια, ήτοι το τεκμήριο συμφωνίας των πιστωτών ακόμη και στο αρχικώς υποβληθέν σχέδιο

διευθέτησης, ως συνέπεια της παράλειψής τους να υποβάλουν έγγραφες παρατηρήσεις εντός της τιθέμενης προθεσμίας (βλ. νέο άρθρο 5 παρ.1, όπως τροποποιήθηκε με το αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 13 Ν.4161/2013, ΦΕΚ Α' 143/14.6.2013).

II. Από τη διάταξη του άρθ. 532 παρ. 1 ΑΚ, συνάγεται ότι όταν η πώληση έγινε με τον όρο παρακράτησης της κυριότητας τελεί υπό την αναβλητική αίρεση της αποπληρωμής του τιμήματος και ως εκ τούτου, κατά το διάστημα της αβεβαιότητας, ο πωλητής είναι όχι μόνο κύριος αλλά και νομέας του πράγματος, ο δε αγοραστής από την παράδοση σ' αυτόν του πράγματος έχει απλή κατοχή που την ασκεί στο όνομα του κυρίου. Εάν πριν την αποπληρωμή του τιμήματος μιας τέτοιας πώλησης με σύμφωνο επιφύλαξης της κυριότητας ο αγοραστής περιέλθει σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής των οφειλών του και ζητήσει τη διευθέτησή τους με την ένταξή του στις ρυθμίσεις του ν.3869/10, σύμφωνα με την αναλογικά εφαρμοζόμενη, κατ' αρθ. 15 ν.3869/10, διάταξη του αρθ. 35 παρ. 2 εδ. α' ΠτωκΚ (ν.3588/07), δε θίγονται τα δικαιώματα του πωλητή που απορρέουν από την επιφύλαξη της κυριότητας. Για την άσκησή τους όμως θα πρέπει να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση της πώλησης, υπαναχώρηση η οποία προϋποθέτει υπερημερία του αγοραστή (Ψυχομάνης, Πτωχευτικό δίκαιο, σελ. 298 επ.). Μόνη η υποβολή της αίτησης ρύθμισης δε συνεπάγεται οπωσδήποτε υπερημερία του οφειλέτη, αλλά θα πρέπει αυτός να είχε καταστεί υπερήμερος είτε πριν την αίτηση είτε και στη συνέχεια μέχρι τη δικαστική ρύθμιση, αφού μόνη η υποβολή της αίτησης δε συνεπάγεται αναστολή καταβολής των δόσεων, εκτός αν διατάχθηκε τέτοια στα πλαίσια του αρθ. 6 παρ. 2 ν.3869/10 ή των αρθ. 4 παρ. 4 ν.3869/10 και 781 ΚΠολΔ (βλ. και σε

Κρητικό «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων», εκδ. 2010, σελ. 101). Εφόσον συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις της υπαναχώρησης και ασκήθηκε από τον πωλητή, μπορεί να ζητήσει την απόδοση του πράγματος είτε με βάση το αρθ. 37 παρ. 1 ΠτωχΚ, είτε κατ' αρθ. 987 και 1094 ΑΚ, λόγω ματαιώσης της αίρεσης ως προς την πληρωμή του τιμήματος (αρθ, 532 ΑΚ). Παράλληλα με την απόσβεση των υποχρεώσεων από τη σύμβαση δεν οφείλεται το υπόλοιπο του τιμήματος και συνεπώς δεν αποτελεί παθητικό της περιουσίας του οφειλέτη και δεν μπορεί να ενταχθεί ως χρέος του στη ρύθμιση. Εφόσον όμως δεν ασκηθεί υπαναχώρηση από τον πωλητή ή η ασκηθείσα δεν επέφερε έννομες συνέπειες επειδή δεν συνέτρεχε υπερημερία του αγοραστή, ο πωλητής θα ενταχθεί στη ρύθμιση για την απαίτησή του από το τίμημα της πώλησης, υποχρεούμενος να δεχθεί την εκπλήρωση της παροχής του αγοραστή, όπως θα διαμορφωθεί με τη δικαστική παρέμβαση ως προς το ύψος και τον τρόπο καταβολής της. Παράλληλα δικαιούται να ζητήσει την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση του πωληθέντος, αφού αυτός είναι κύριος και νομέας του και δεν περιλαμβάνεται στην περιουσία του οφειλέτη, ο οποίος έχει μόνο την κατοχή του, τη δε κυριότητά του θα αποκτήσει αυτοδικαίως με την πλήρωση της αίρεσης της αποπληρωμής του τιμήματος, όπως αυτό θα προσδιοριστεί στα πλαίσια της ρύθμισης, δηλαδή με την τήρηση των όρων της ρύθμισης και την απαλλαγή του κατ' αρθ. 11 ν.3869/10 (βλ. ΕιρΠατρ 127/2012, δημ. στη ΝΟΜΟΣ).

III. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010, ο οφειλέτης στην αίτηση που απευθύνει ενώπιον του Δικαστηρίου, πρέπει πέραν των υπολοίπων στοιχείων να

αναφέρει την κατάσταση της περιουσίας και των εισοδημάτων του ιδίου και του/της συζύγου του. Στην περίπτωση κατά την οποία ο οφειλέτης βρίσκεται σε διάσταση με το/τη σύζυγό του και δεν μπορεί να αναμένει το συνυπολογισμό των εισοδημάτων της/του στην κάλυψη των βιοτικών του αναγκών, δύναται (ο οφειλέτης) να ζητήσει να μην συμπεριληφθούν τα εισοδήματα της/του συζύγου και συνεπώς δεν υποχρεούται να αναφέρει τα ακριβή εισοδήματα της/του συζύγου. Αυτό όμως ισχύει μόνο αν αποδείξει ότι πράγματι δε δύναται να αναμένει την κάλυψη των αναγκών του (και) από τα εισοδήματα της/του συζύγου του καθώς η διάσταση έχει επιφέρει τέτοια πνευματική και φυσική αποξένωση, ώστε να καλύπτει κάθε σύζυγος αυτόνομα τις βιοτικές του ανάγκες (πρβλ. ΕιρΛαυρ 156/2011, ΕιρΑθ 58/2011, ΕιρΚρωπ 665/2011). Ουσιαστικά πρόκειται για ζήτημα απόδειξης ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι πρόκειται για πραγματική διάσταση και όχι για εικονική, προκειμένου τεχνηέντως να μειωθούν τα προς υπολογισμό εισοδήματα στη διαδικασία του Ν. 3869/2010 (βλ. ΕιρΑθ 58/2011, ΕιρΠατρ 89/2012, ΤΝΠ Νόμος). Η κατάθεση αίτησης διαζυγίου από κάποιον εκ των συζύγων ή τουλάχιστον αποδεικτικά μέσα που αποδεικνύουν την πραγματική διάσταση, είναι απαραίτητα σε μια τέτοια περίπτωση. Γίνεται επίσης δεκτό ότι δεν υποχρεούται ο οφειλέτης να αναφέρει και να υπολογίσει τα εισοδήματα της συζύγου του, αν βρίσκονται σε τέτοια διάσταση, ώστε να καθίσταται αδύνατη όχι μόνο η ωφέλεια εκ των εισοδημάτων της αλλά ακόμη και η διαπίστωση αυτών (βλ. ΕιρΑθ 121/2011, ΕιρΛαυρ156/2011). Το ίδιο ισχύει αν η συμβίωση έχει προ πολλού λήξει (βλ. ΕιρΠειρ 80/2011).

Με την κρινόμενη αίτησή του ο αιτών, επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις πιστώτριες που αναφέρονται στην αίτηση, ζητά, όπως σαφώς συνάγεται από το όλο περιεχόμενο της αίτησης, τη ρύθμιση των χρεών του, αφού ληφθεί υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση, όπως αυτή εκτίθεται, με σκοπό την απαλλαγή του απ' αυτά. Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση είναι ορισμένη, αφού εμπεριέχονται σ' αυτή όλα τα στοιχεία που προβλέπονται στην παρ.1 του άρθρου 1 και στην παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3869/2010, απορριπτόμενων των σχετικών ενστάσεων που υπέβαλαν οι καθ' ών ως αβάσιμων. Ειδικότερα, για την κατά νόμο πληρότητα της αιτήσεως και το ορισμένο αυτής, δεν απαιτείται να αναφέρεται ο χρόνος περιέλευσης του οφειλέτη σε αδυναμία πληρωμών, παρά μόνον η αδυναμία του ή η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη κατά τον χρόνο αναλήψεως του χρέους και οι μεταβολές που επήλθαν, το δε κόστος των βιοτικών αναγκών του αιτούντος, ως και αδυναμία πληρωμών και η μονιμότητα αυτής είναι θέμα πραγματικό και θα προκύψει από την διατασσόμενη απόδειξη. Επίσης, θα πρέπει να επισημανθεί, σύμφωνα και με τα εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας (υπό III), ότι ο αιτών δεν είναι υποχρεωμένος να αναφέρει και να υπολογίσει τα εισοδήματα της πρώην συζύγου του, εφόσον αναφέρει στην υπό κρίση αίτηση ότι είναι διαζευγμένος. Αποτελεί ωστόσο ζήτημα απόδειξης ενώπιον του Δικαστηρίου, ότι βρίσκονται σε πραγματική διάσταση και όχι εικονική, προκειμένου τεχνηέντως να μειωθούν τα προς υπολογισμό εισοδήματα στη διαδικασία του Ν. 3869/2010. Τέλος, η ασυμφωνία του προτεινόμενου ποσού με τη σχέση

εσόδων εξόδων, δεν οδηγεί σε αοριστία της αιτήσεως αλλά σχετίζεται με την σοβαρότητα και την αλήθεια των αιτιάσεων του οφειλέτη, που αποτελεί ζήτημα κρίσεως κατόπιν αποδείξεως και όχι στοιχείο της αιτήσεως (βλ. ΕιρΝικ 39/2012 δημ. ΝΟΜΟΣ). Επιπρόσθετα, τα προς ρύθμιση χρέη δεν θα πρέπει να έχουν αναληφθεί τον τελευταίο χρόνο πριν την κατάθεση της αιτήσεως, τούτο δε, αποτελεί προϋπόθεση της νομικής βασιμότητας της αιτήσεως. Ωστόσο αποτελεί ισχυρισμό τον οποίο οφείλουν να προτείνουν και να αποδείξουν οι πιστωτές, οι οποίοι σαφώς γνωρίζουν ο καθένας χωριστά, για το χρόνο ανάληψης των χρεών απ' αυτούς, για τα εισφερόμενα προς ρύθμιση χρέη, προκειμένου το αίτημα για τη ρύθμιση αυτών των χρεών να απορριφθεί ως μη νόμιμο (Ιάκωβος Βενιέρης- Θεόδωρος Κατσάς, Εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, σελ.137). Υπέρ της ανωτέρω θέσεως επιχειρήματα αντλείται εκ του γεγονότος ότι ο νομοθέτης στην υποχρέωση χορήγησης κατάστασης των οφειλών από τα πιστωτικά ιδρύματα στους δανειολήπτες, κατά κεφάλαιο τόκους και έξοδα, δεν συμπεριέλαβε και την υποχρέωση επισημείωσης του χρόνου κατάρτισης των συμβάσεων και ανάληψης των σχετικών οφειλών, κατά συνέπεια λοιπόν το βάρος απόδειξης του παραπάνω ισχυρισμού βαρύνει τα πιστωτικά ιδρύματα (ΕιρΘεσ/νίκης 10098/2013, αδημ.). Κατά τα λοιπά, όλα τα αναφερόμενα από τις πιστώτριες ως ελλείποντα στοιχεία, τα οποία ως ήδη αναφέρθηκε δεν αποτελούν στοιχεία του ορισμένου της αίτησης (βλ. Αθ. Κρητικός, ό.π, σελ. 106-107), είναι από εκείνα που θα προκύψουν από την αποδεικτική διαδικασία.

Περαιτέρω, η αίτηση αρμόδια φέρεται για συζήτηση στο Δικαστήριο αυτό, κατά τη διαδικασία της εκούσιας

δικαιοδοσίας των άρθρων 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 ν. 3869/2010) εφόσον για το παραδεκτό της α) τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. άρθρο 2 ν. 3869/2010), ο οποίος απέτυχε, όπως βεβαιώνεται από τη διαμεσολαβητή Δικηγόρο Χαλκιδικής Νικήτα Σταμπουλίδη, β) κατατέθηκε μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του άρθρου 2 παρ.1 ν. 3869/2010 από την αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού και γ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντα για ρύθμιση των χρεών του στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθρο 13 παρ.2 του ν. 3869/2010 (βλ. σχετικές βεβαιώσεις των γραμματέων του Δικαστηρίου αυτού και του Ειρηνοδικείου Αθηνών). Παραδεκτά εισάγεται για συζήτηση μετά: α) την εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση των μετεχουσών πιστωτριών β) την εμπρόθεσμη κατάθεση στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού των εγγράφων του άρθρου 4 παρ.2 και 4 ν. 3869/2010 (βεβαίωση αποτυχίας εξωδικαστικού συμβιβασμού, υπεύθυνη δήλωση για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων κλπ.) και γ) την προσκόμιση των σχετικών παραστατικών από τους παραστάμενους Δικηγόρους, από τα οποία προκύπτει ότι οι τελευταίοι προκατέβαλαν στον Δικηγορικό Σύλλογο Χαλκιδικής τις προβλεπόμενες εισφορές στην παρ.1 του άρθρου 61 του ν. 4194/2013. Είναι δε νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 6 παρ. 3 και 8 του ν. 3869/2010, όπως αυτά τροποποιήθηκαν με το ν. 4161/2013 και άρθρο 19 παρ. 3 του ν. 4161/2013, πλην του αιτήματος να αναγνωρισθεί ότι με την

τήρηση της δικαστικής ρυθμίσεως θα επέλθει η απαλλαγή του αιτούντος από τυχόν υπόλοιπο χρεών του, το οποίο είναι αβάσιμο, αφού η αιτούμενη αναγνώριση δεν αποτελεί υπόθεση εκούσιας δικαιοδοσίας κατ' άρθρ. 739 του ΚΠολΔ, ώστε να κριθεί κατά την εφαρμοζόμενη εν προκειμένω διαδικασία. Πάντως το αίτημα να απαλλαγεί ο υπερχρεωμένος οφειλέτης (και όχι το αίτημα αναγνώρισης της απαλλαγής) από κάθε υπόλοιπο οφειλής κατ' άρθρ. 11 παρ.1 του Ν 3869/2010 συνιστά αίτημα και περιεχόμενο μεταγενέστερης αιτήσεως που υποβάλλει στο Δικαστήριο μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων που του επιβάλλονται με την απόφαση που εκδίδεται επί της αιτήσεως του άρθρου 4 παρ.1 του αυτού νόμου (ΕιρΚορ 89/2013, δημ. ΝΟΜΟΣ). Κατά τα λοιπά και εφόσον δεν επιτεύχθηκε δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ του αιτούντος και των πιστωτριών του, διότι οι πιστώτριες δεν αποδέχτηκαν ούτε το αρχικό (βλ. έγγραφες παρατηρήσεις-αντιρρήσεις αυτών, εκτός από την «BARCLAYS BANK PLC ΑΕ», η οποία δεν απάντησε, γεγονός που δεν επηρεάζει τη διαδικασία της δικαστικής ρύθμισης καθώς η απαίτησή της ανέρχεται στο ποσό των 2.598,53 ευρώ έναντι του συνόλου των απαιτήσεων που ανέρχονται στο ποσό των 52.223,80 ευρώ) ούτε το τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης του αιτούντος, πρέπει να εξεταστεί η ουσιαστική βασιμότητα αυτής. Θα πρέπει στο σημείο αυτό να επισημανθεί ότι ο αιτών υπέβαλε εμπροθέσμως (στις 26-9-2012) τροποποιημένο σχέδιο διευθέτησης οφειλών, το οποίο απέκρουσαν με τις κατατεθείσες, εντός της προθεσμίας των είκοσι (20) ημερών, παρατηρήσεις τους μόνο η δεύτερη και τρίτη πιστώτρια (βλ. έγγραφες από 11-10-2012 και 12-10-2012 παρατηρήσεις τους κατ' άρθρο 7 ν. 3869/2010). Ωστόσο,

σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, κατά την άποψη που προκρίνει ως ορθότερη το παρόν Δικαστήριο, η μη τήρηση από τους πιστωτές της προθεσμίας των είκοσι (20) ημερών δεν δύναται να έχει επιβλαβείς γι' αυτούς συνέπειες, ήτοι η παράλειψή των λοιπών πιστωτριών να υποβάλουν έγγραφες παρατηρήσεις επί του τροποποιημένου σχεδίου διευθέτησης εντός της τιθέμενης προθεσμίας, δεν λειτουργεί ως κατά τεκμήριο συμφωνία τους, προκειμένου να εξεταστούν στη συνέχεια οι όροι της υποκατάστασης των μη συναινούντων πιστωτών (παρ. 3 άρθρου 7 του ν. 3869/2010).

Ακολούθως, η ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως του δικαιώματός του που υποβάλλουν οι παριστάμενες πιστώτριες, πλην της έκτης εξ αυτών, με συγκροτούντα την ένστασή τους αυτή πραγματικά περιστατικά, ότι, ο αιτών δεν βρίσκεται σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών και καταχρηστικά άσκησε την υπό κρίση αίτηση προκειμένου να υπαχθεί στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010, τυχάνει απορριπτέα ως μη νόμιμη. Τούτο διότι στην παρούσα διαδικασία ρύθμισης των οφειλών (ν. 3869/2010), επίδικο δεν είναι ουσιαστικό δικαίωμα, αλλά δικαίωμα παρεχόμενο από τον νόμο που δεν υπερβαίνει τα αξιολογικά όρια που θέτει το άρθρο 281 ΑΚ. Έναντι δε της ασκήσεως δικονομικού δικαιώματος δεν δύναται να αντισταχθεί η 281ΑΚ. Περαιτέρω δε ο, ούτως εισφερόμενος, ισχυρισμός τους, συνιστά άρνηση της αιτήσεως και ειδικότερα άρνηση της προϋποθέσεως της πραγματικής αδυναμίας πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρεών του αιτούντος, η οποία θα κριθεί με την ουσιαστική και τυπική βασιμότητα αυτής.

Τέλος, η πρώτη καθ' ής - πιστώτρια υπέβαλε την ένσταση της δόλιας περιέλευσης του αιτούντος σε αδυναμία

πληρωμής λόγω του υπέρμετρου δανεισμού του, ενώ ήδη γνώριζε ότι βάσει των οικονομικών του δυνατοτήτων, δεν θα μπορούσε να ανταποκριθεί στις δανειακές του υποχρεώσεις. Ωστόσο η παραπάνω ένσταση ενόψει των πραγματικών περιστατικών που εισφέρονται, και ως αληθών υποτιθεμένων, τυγχάνει απορριπτέα προεκόντως ως απαράδεκτης λόγω της αοριστίας αυτής. Τούτο δε διότι, δε νοείται δολιότητα του δανειολήπτη με μόνη την ανάληψη της δανειακής υποχρέωσης της οποίας η εξυπηρέτηση είναι επισφαλής, αλλά απαιτείται και να προκάλεσε στους δανειολήπτες την άγνοια της επισφάλειας. Εν προκειμένω δε, δεν εξειδικεύονται οι συγκεκριμένες ενέργειες, με τις οποίες ο αιτών απέκρυψε από τους πιστωτές του την οικονομική του κατάσταση και το σύνολο των δανειακών του υποχρεώσεων, προκειμένου να τύχει περαιτέρω δανεισμού, δεδομένου ότι οι πιστώτριες τράπεζες έχουν όχι μόνο την δυνατότητα αλλά και την υποχρέωση να διακριβώσουν την πιστοληπτική ικανότητα και τις δανειακές υποχρεώσεις του λήπτη και λαμβανομένου υπόψη ότι για πολλά χρόνια η προσφορά των δανειακών προϊόντων λάμβανε χώρα με πρωτοβουλία των πιστωτικών ιδρυμάτων ακόμα και τηλεφωνικά και αφορούσε σημαντικά χρηματικά ποσά, χωρίς καν να προηγείται έλεγχος της οικονομικής κατάστασης και της φερεγγυότητας των δανειοληπτών (βλ. Παπαστάμου Χρυσάνθη, Νομικό Βήμα τ.59 τεύχος 6, Ειρ. Αθ 15/2011, Ειρ. Θεσ. 5074/2011 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»).

Από την ένορκη εξέταση της μάρτυρος απόδειξης που πρότεινε ο αιτών και εξετάστηκε στο ακροατήριο (οι πιστώτριες δεν πρότειναν και δεν εξέτασαν μάρτυρα), τα έγγραφα που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζουν με επίκληση οι διάδικοι, είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε προκειμένου να

χρησιμεύσουν προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρ.336 παρ.3 και 395 ΚΠολΔ), για κάποια από τα οποία γίνεται ειδική αναφορά, χωρίς ωστόσο να έχει παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της παρούσας διαφοράς, από τις άμεσες και έμμεσες ομολογίες που προκύπτουν από τους ισχυρισμούς τους (άρθρ.261, 352, 339 ΚΠολΔ), τα διδάγματα της κοινής πείρας τα οποία λαμβάνει αυτεπαγγέλτως το Δικαστήριο υπόψη και χωρίς απόδειξη, από τα πραγματικά γεγονότα τα οποία είναι πασίγνωστα, ώστε να μην υπάρχει αμφιβολία ότι είναι αληθινά, τα οποία λαμβάνονται και αυτά υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρ.336 παρ.1 και 4 του ΚΠολΔ) και από την εν γένει διαδικασία, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο αιτών Κωνσταντίνος – Πέτρος Δρακάκης, κάτοικος του οικισμού Ψακουδίων Χαλκιδικής, ετών 34, είναι διαζευγμένος κατόπιν της με αριθ. 200/26-6-2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Χαλκιδικής που εκδόθηκε μετά την με αριθ. εκθ. καταθ. 487/75Μ/2012 αίτηση συναινετικού διαζυγίου που υπέβαλε από κοινού με την τέως σύζυγό του Ελένη Γούσιου. Με την πρώην σύζυγό του δεν έχει αποκτήσει τέκνα και δεν αποδείχτηκε, ενόψει του γεγονότος ότι η συμβίωσή τους έχει λήξει και ο γάμος τους έχει λυθεί με δικαστική απόφαση ήδη από το έτος 2012, ότι μπορεί να αναμένει το συνυπολογισμό των εισοδημάτων της στην κάλυψη των βιοτικών του αναγκών. Εργάζεται ως υπάλληλος Ο.Τ.Α. στο Κέντρο Εξυπηρέτησης Πελατών της Δημοτικής Ενότητας Ορμύλιας, του Δήμου Πολυγύρου Χαλκιδικής, δυνάμει σύμβασης αορίστου χρόνου από την οποία εργασία αποκερδαινει μηνιαία το ποσό των οχτακοσίων τριάντα ενός ευρώ και ογδόντα λεπτών (831,80 €)

καθαρά (βλ. προσκομιζόμενες βεβαιώσεις αποδοχών μηνών Οκτωβρίου και Νοεμβρίου 2013). Όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενα εκκαθαριστικά σημειώματα φόρου εισοδήματος, τα εισοδήματά του παρουσιάζουν μείωση κατά την τελευταία τριετία πριν από την κατάθεση της υπό κρίση αιτήσεως, καθώς για το οικονομικό έτος 2010 (εισοδήματα έτους 2009), το συνολικό εισόδημά του για το παραπάνω έτος ήταν 12.575,53 ευρώ και συνεπώς το μηνιαίο εισόδημά του ανερχόταν στο ποσό των 1.047,96 ευρώ, για το οικονομικό έτος 2011 (εισοδήματα έτους 2010), το συνολικό εισόδημά του ήταν 11.985,98 ευρώ και συνεπώς το μηνιαίο εισόδημά του ανερχόταν στο ποσό των 998,83 ευρώ, ενώ για το οικονομικό έτος 2012 (εισοδήματα έτους 2011), το συνολικό εισόδημά του μειώθηκε περαιτέρω, ανερχόμενο στα 11.411,18 ευρώ και συνεπώς το μηνιαίο εισόδημά του ανερχόταν στο ποσό των 950,93 ευρώ, για το οποίο εισόδημα του επιβλήθηκε φόρος ύψους 554,65 ευρώ. Κατά το έτος 2012, όπως προκύπτει από προσκομιζόμενες βεβαιώσεις μισθοδοσίας εκάστου μηνός, ο μέσος μηνιαίος μισθός του ανερχόταν στο ποσό των 765 ευρώ περίπου καθαρά, ήτοι υπέστη περαιτέρω μείωση. Όπως ήδη προαναφέρθηκε, το μηνιαίο εισόδημα που αποκερδαίνει από την εργασία ως υπάλληλος Ο.Τ.Α. κατά το χρόνο συζήτησης της υπό κρίση αιτήσεως ανέρχεται στο ποσό των 831,80 ευρώ καθαρά, καθώς αυξήθηκε κατά 70 ευρώ περίπου σε σχέση με το έτος 2012 (βλ. και ένορκη κατάθεση μάρτυρα απόδειξης), σε κάθε περίπτωση όμως παρουσιάζεται μειωμένος σε σχέση με τα προγενέστερα της υποβολής της αιτήσεως έτη. Ο αιτών διαμένει από 10-9-2012 σε μισθωμένη οικία- ημιυπόγειο διαμέρισμα 45 τ.μ. στα Ψακούδια Χαλκιδικής, καταβάλλοντας μηνιαίο μίσθωμα

180 ευρώ (βλ. τα από 12-11-2012 και 8-10-2013 συμφωνητικά μίσθωσης κατοικίας, νομίμως θεωρημένα από την Δ.Ο.Υ. Πολυγύρου με πράξη κατάθεσης 2670/27-11-2012 και 2408/31-10-2013 αντιστοίχως). Οι μηνιαίες δαπάνες του, πλην του άνω μηνιαίου μισθώματος των 180 ευρώ, περιορίζονται σ' αυτές που απαιτούνται για την ικανοποίηση των βιοτικών αναγκών του ίδιου, καθώς δεν έχει αποκτήσει τέκνα, ενώ αποδείχτηκε ότι η υπερήλικη μητέρα του δεν είναι σε θέση να τον συνδράμει οικονομικά.

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης ο αιτών είχε αναλάβει τα παρακάτω χρέη, τα οποία τόσο αυτά προς τους ανέγγυους όσο και αυτά και προς τους ενέγγυους πιστωτές, κατά πλάσμα του νόμου, θεωρούνται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογίζονται με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης (βλ. Αθ. Κρητικός, ο.π, σελ. 53-54, αριθ. 12), με εξαίρεση τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα δάνεια, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης της απόφασης (άρθ. 6 παρ. 3 ν. 3869/10):

1) Από την πρώτη μετέχουσα στη δίκη τράπεζα «**ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ANΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ**» του έχει χορηγηθεί το με αριθμό σύμβασης 2068743227 καταναλωτικό δάνειο, με υπόλοιπο οφειλής, την 11-11-2011, **7.375,36 ευρώ** (κεφάλαιο 7.347,07 € και τόκοι 28,29 € έως και 11-11-2011), ενώ δεν προσκομίστηκαν στοιχεία για το επιτόκιο ενήμερης οφειλής, ούτε για το υπόλοιπο της οφειλής του αιτούντος κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης στην πιστώτρια αυτή, καθώς η προσκομιζόμενη από την τελευταία

βεβαίωση αφορά το υπόλοιπο οφειλής στις 3-8-2012, ήτοι σε χρόνο μεταγενέστερο από αυτόν της επίδοσης της υπό κρίση αιτήσεως, που έλαβε χώρα στις 20-7-2012,

2) Από τη δεύτερη μετέχουσα στη δίκη τράπεζα **«ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ»**, υπό ειδική εκκαθάριση, του έχει χορηγηθεί: α) η με αριθ. 49404102.8600.4003 πιστωτική κάρτα, με υπόλοιπο οφειλής, την 11-11-2011, 6.440,77 ευρώ (κεφάλαιο 6.176,23 €, τόκοι 259,25 € έως και 11-11-2011 και έξοδα 5,29 €) και β) η με αριθ. 5100.1503.9155.4004 πιστωτική κάρτα, με υπόλοιπο οφειλής, την ίδια παραπάνω ημερομηνία, 2.091,42 ευρώ (κεφάλαιο 2.033,64 €, τόκοι 56,77 € έως και 11-11-2011 και έξοδα 1,01 €), ενώ δεν προσκομίστηκαν στοιχεία για το επιτόκιο ενήμερης οφειλής, ούτε για το υπόλοιπο των οφειλών του αιτούντος κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης στην πιστώτρια αυτή, ήτοι η συνολική οφειλή του στην άνω τράπεζα ανέρχεται σε **8.532,19 ευρώ**,

3) Από την τρίτη μετέχουσα στη δίκη τράπεζα **«ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ»** του έχει χορηγηθεί: δάνειο «όλα σε ένα» με αριθμούς συμβάσεων 2480957 και 1234521 με υπόλοιπο οφειλής, την 18-11-2011, **15.281,46 ευρώ** (κεφάλαιο 14.943,97 €, τόκοι 337,49 ευρώ έως και 18-11-2011), ενώ δεν προσκομίστηκαν στοιχεία για το επιτόκιο ενήμερης οφειλής, ούτε για το υπόλοιπο της οφειλής του αιτούντος κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης στην πιστώτρια αυτή,

4) Από την τέταρτη μετέχουσα στη δίκη τράπεζα **«MARFIN EGNATIA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ»** του έχει χορηγηθεί τοκοχρεολυτικό δάνειο με αριθμό σύμβασης MG 1030200093, με υπόλοιπο οφειλής κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης

στην πιστώτρια αυτή **9.989,34** ευρώ (βλ. την από 19-7-2012 αναλυτική κατάσταση οφειλών που προσκομίζει η πιστώτρια, σύμφωνα με την οποία κατά την ανωτέρω ημερομηνία ανερχόταν: το άληκτο κεφάλαιο σε 7.896,16, οι δεδουλευμένοι τόκοι σε 46,80 ευρώ, και ως προς την ληξιπρόθεσμη οφειλή το κεφάλαιο ανερχόταν σε 1.039,37 ευρώ, οι τόκοι σε 954,84 ευρώ και τα έξοδα σε 52,89 ευρώ),

5) Από την πέμπτη μετέχουσα στη δίκη τράπεζα «**HELLENIK POST CREDIT A.E.Π.Π.**» του έχει χορηγηθεί η με αριθ. 4232940153635007 πιστωτική κάρτα, με υπόλοιπο οφειλής, την 17-11-2011, **1.680,51 ευρώ** (κεφάλαιο 1.502,94 €, τόκοι 177,57 ευρώ έως και 17-11-2011 και έξοδα 9,16 €), ενώ δεν προσκομίστηκαν στοιχεία για το επιτόκιο ενήμερης οφειλής, ούτε για το υπόλοιπο της οφειλής του αιτούντος κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης στην πιστώτρια αυτή,

6) Από την έκτη μετέχουσα στη δίκη τράπεζα «**CREDICOM CONSUMER FINANCE ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ**» του έχει χορηγηθεί καταναλωτικό δάνειο, σύμφωνα με την υπ' αριθμό 0609043276/22-10-2009 σύμβαση δανείου για αγορά του ΙΧ αυτοκινήτου, μάρκας HYUDAI, τύπου I 30, 1400 κυβικών εκ. μοντέλο έτους 2010, του οποίου η κυριότητα έχει παρακρατηθεί υπέρ της άνω Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρίας μέχρι την ολοσχερή αποπληρωμή της χρηματοδότησης από την τελευταία. Το ύψος της εν λόγω οφειλής του αιτούντος ανέρχεται, όπως ομολογεί η συγκεκριμένη καθ' ής - πιστώτρια (βλ. τις επί της έδρας κατατεθείσες προτάσεις της, σελ. 16), κατά το χρόνο συζήτησης της παρούσας στο ποσό των **6.766,41 ευρώ**. Παρά το γεγονός ότι ο αιτών στην κρινόμενη αίτησή του αναφέρει ότι η οφειλή αυτή ανερχόταν στις 15-11-2011 στο ποσό των

11.471,74 ευρώ (κεφάλαιο 11.383,83 €, τόκοι 86,11 ευρώ έως και 15-11-2011 και έξοδα 1,80 €), εντούτοις όπως ομολογεί η ανωτέρω πιστώτρια, ο αιτών συνέχισε να εξυπηρετεί κανονικά την εν λόγω οφειλή και μετά την κατάθεση της υπό κρίση αιτήσεως, με αποτέλεσμα να μην υφίσταται ληξιπρόθεσμη οφειλή προς αυτήν και το άληκτο υπόλοιπο του λογαριασμού να ανέρχεται πλέον στο ποσό των 6.766,41 ευρώ (βλ. και την προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως από 16-10-2013 αναλυτική κατάσταση κινήσεως λογαριασμού του, από την οποία προκύπτει ότι ο αιτών κατέβαλε: την 4-9-2012 το ποσό των 445,00 ευρώ, την 28-9-2012 το ποσό των 220,47 ευρώ, την 30-10-2012 το ποσό των 220,56 ευρώ, την 28-11-2012 κατέβαλε το ποσό των 220,69 ευρώ, την 28-12-2012 κατέβαλε το ποσό των 250,50 ευρώ, την 29-1-2013 κατέβαλε το ποσό των 190,48 ευρώ, την 4-3-2013 το ποσό των 220,65 ευρώ, την 28-3-2013 το ποσό των 220,88 ευρώ, την 26-4-2013 το ποσό των 221,00 ευρώ, την 27-5-2013 το ποσό των 221,00 ευρώ, την 27-6-2013 το ποσό των 219,50 ευρώ, την 29-7-2013 το ποσό των 221,00 ευρώ, την 28-8-2013 το ποσό των 220,00 ευρώ και 30-9-2013 το ποσό των 221,00 ευρώ) και

7) Από την έβδομη μετέχουσα στη δίκη τράπεζα «**BARCLAYS BANK PLC ΑΕ**» του έχει χορηγηθεί η με αριθ. 4627461315834001 πιστωτική κάρτα, με υπόλοιπο οφειλής, την 9-11-2011, **2.598,53 ευρώ** (κεφάλαιο 2.161,68 €, τόκοι 78,21 ευρώ έως 9-11-2011 και έξοδα 358,64 €), ενώ δεν προσκομίστηκαν στοιχεία για το επιτόκιο ενήμερης οφειλής, ούτε για το υπόλοιπο της οφειλής του αιτούντος κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης στην πιστώτρια αυτή. Επομένως η συνολική οφειλή του προς όλες τις παραπάνω τράπεζες

ανέρχεται στο ποσό των **52.223,80 ευρώ** (7.375,36+8.532,19 +15.281,46+9.989,34+1.680,51+6.766,41+2.598,53).

Ο αιτών λόγω της σημαντικής μείωσης των εισοδημάτων του, με τις συνεχείς περικοπές του μισθού του, σε συνδυασμό με την αδυναμία εξεύρεσης δεύτερης εργασίας λόγω της ανεργίας που έχει πλήξει όλους τους τομείς της οικονομίας, λαμβάνοντας υπόψη την αντιστρόφως ανάλογη αύξηση του κόστους ζωής και των αλληπάλληλων φορολογικών επιβαρύνσεων και λοιπών δημοσιονομικών μέτρων των τελευταίων 2-3 ετών, αλλά και λόγω των υψηλών επιτοκίων που ισχύουν στο χώρο των καταναλωτικών δανείων, έχει περιέλθει ήδη από το έτος 2011 σε αδυναμία πληρωμής και εξυπηρέτησης του κύριου όγκου των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεών του προς τις πιστώτριες τράπεζες. Η σχέση μεταξύ της ρευστότητας και των οφειλών του κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο είναι αρνητική, υπό την έννοια ότι, μετά από την αφαίρεση των δαπανών για την κάλυψη των στοιχειωδών βιοτικών αναγκών του, η υπολειπόμενη ρευστότητα του δεν του επιτρέπει να ανταποκριθεί στον όγκο των οφειλών του ή τουλάχιστον σε ουσιώδες μέρος τους, ενώ δεν αναμένεται να βελτιωθεί τουλάχιστον στο εγγύς μέλλον λόγω της αρνητικής οικονομικής συγκυρίας και των συνεχώς αυξανόμενων δανειακών του υποχρεώσεων εξαιτίας της επιβάρυνσης των δανείων με τόκους υπερημερίας. Έτσι συντρέχει στην περίπτωση του αιτούντος μόνιμη και διαρκής πραγματική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του προς τις πιστώτριες, η οποία δεν αποδείχτηκε ότι οφείλεται σε δολιότητα. Αντίθετα, αποδείχτηκε ότι περιήλθε στην κατάσταση αυτή αφενός λόγω της μείωσης του μισθού του, αφετέρου λόγω της μη δυνατότητας ανεύρεσης δεύτερης εργασίας λόγω της οικονομικής ύφεσης. Ο

αιτών δε διαθέτει καμία άλλη πηγή εισοδήματος, πλην του προαναφερόμενου εισοδήματός του από το μισθό του, ενώ δεν αποδείχτηκε ότι διαθέτει καταθέσεις και τίτλους σε πιστωτικά ιδρύματα ούτε και κανένα άλλο περιουσιακό στοιχείο. Ειδικότερα, όσον αφορά το ΙΧΕ αυτοκίνητο, μάρκας Hyundai, μοντέλο έτους 2010, 1400 κυβικών εκατοστών, με αριθ. κυκλοφορίας ΧΚΜ 9901, η κυριότητα του έχει παρακρατηθεί υπέρ της ανωτέρω πιστώτριας του, ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «CREDICOM CONSUMER FINANCE ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ» μέχρι την ολοσχερή αποπληρωμή της χρηματοδότησης και επομένως δεν μπορεί να εκποιηθεί. Ως προς τον ισχυρισμό της πιστώτριας αυτής ότι η συγκεκριμένη οφειλή δεν δύναται να υπαχθεί στη ρύθμιση, θα πρέπει να απορριφθεί, καθώς ισχύουν όσα αναφέρονται ανωτέρω στη μείζονα σκέψη της παρούσας (υπό II), ήτοι, εφόσον δεν έχει ασκηθεί το δικαίωμα υπαναχώρησης δεδομένου ότι ο οφειλέτης δεν είναι υπερήμερος, θα ενταχθεί στη ρύθμιση για την απαίτησή της από το τμήμα της πώλησης, υποχρεούμενη να δεχθεί την εκπλήρωση της παροχής του αγοραστή, όπως θα διαμορφωθεί με τη δικαστική παρέμβαση ως προς το ύψος και τον τρόπο καταβολής της.

Επομένως, συνιρεχόντων όλων των προϋποθέσεων που ο νόμος ορίζει ως προς την υπαγωγή του αιτούντος στις διατάξεις του ν.3869/2010, η ρύθμιση των χρεών του θα γίνει με μηνιαίες καταβολές απευθείας στις πιο πάνω πιστώτριες επί πενταετία (άρθρ. 8 παρ.2 Ν. 3869/2010, όπως το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρ. 8 αντικαταστάθηκε με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρ. 16 του Ν. 4161/2013, που εφαρμόζεται και για τις εκκρεμείς αιτήσεις, όπως προκύπτει από την παρ. 3 του άρθρ.

19 του νόμου αυτού), χρόνο που κρίνει εύλογο το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη την ηλικία του αιτούντα, είναι μόλις 34 ετών, και το ύψος των χρεών του που ανέρχεται στο ποσό των 52.223,80 ευρώ, οι οποίες θ' αρχίζουν, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας, τον πρώτο μήνα μετά από την κοινοποίηση προς αυτόν της παρούσας απόφασης.

Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής το ποσό που μπορεί να διαθέσει ο αιτών στις πιστώτριες ανέρχεται στο ποσό των διακοσίων είκοσι (220) ευρώ μηνιαίως, καθόσον χρειάζεται μηνιαίως, σύμφωνα με τα προσκομισθέντα αποδεικτικά μέσα και με βάση τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη αυτεπάγγελα (άρθρο 336 παρ.4 ΚΠολΔ), το ποσό των εξακοσίων δέκα (610) ευρώ περίπου για την κάλυψη των στοιχειωδών βιοτικών οικογενειακών αναγκών, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν έχει ιδιόκτητη κατοικία και επιβαρύνεται με έξοδα ενοικίου (βλ. και αιτιολογική έκθεση του ν 3869/2010). Το Δικαστήριο οδηγείται στη κρίση ότι το ποσό των διακοσίων είκοσι (220) ευρώ μηνιαίως είναι μέσα στις οικονομικές δυνατότητες του αιτούντος και από το γεγονός ότι καθ' όλο το χρονικό διάστημα από την κατάθεση της υπό κρίση αιτήσεως (11-7-2012) μέχρι και τη συζήτησή της κατέβαλε σε μηνιαία βάση το ανωτέρω ποσό (220 €) στην έκτη πιστώτρια με την επωνυμία «CREDICOM CONSUMER FINANCE ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ» (βλ. την προσκομιζόμενη από αυτήν από 16-10-2013 αναλυτική κατάσταση κινήσεως λογαριασμού).

Το συνολικό ποσό των οφειλών του αιτούντα ανέρχεται στο ποσό των 52.223,80 ευρώ και το παραπάνω ποσό των διακοσίων είκοσι (220) ευρώ, κατ' αναλογία θα διανεμηθεί συμμετρως ως εξής: 1) προς την 1η πιστώτρια «ΤΡΑΠΕΖΑ

EUROBANK ERGASIAS ANONYMH ETAIPIA» της οποίας η απαίτηση ανέρχεται σε 7.375,36 €, ο αιτών είναι υποχρεωμένος να καταβάλει μηνιαίως 31,07 ευρώ (220 X 7.375,36: 52.223,80), 2) προς την 2η πιστώτρια, «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ» υπό ειδική εκκαθάριση, της οποίας η απαίτηση ανέρχεται συνολικά σε 8.532,19 ευρώ, ο αιτών είναι υποχρεωμένος να καταβάλει μηνιαίως 35,94 ευρώ (220 X 8.532,19: 52.223,80), 3) προς την 3η πιστώτρια «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», της οποίας η απαίτηση ανέρχεται σε 15.281,46 ευρώ, ο αιτών είναι υποχρεωμένος να καταβάλει μηνιαίως 64,38 ευρώ (220 X 15.281,46: 52.223,80), 4) προς την 4η πιστώτρια «MARFIN EGNATIA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», της οποίας η απαίτηση ανέρχεται σε 9.989,34 ευρώ, ο αιτών είναι υποχρεωμένος να καταβάλει μηνιαίως 42,08 ευρώ (220 X 9.989,34: 52.223,80), 5) προς την 5η πιστώτρια «HELLENIK POST CREDIT A.E.Π.Π.», της οποίας η απαίτηση ανέρχεται σε 1.680,51 ευρώ, ο αιτών είναι υποχρεωμένος να καταβάλει μηνιαίως 7,08 ευρώ (220 X 1.680,51: 52.223,80), 6) προς την 6η πιστώτρια «CREDICOM CONSUMER FINANCE ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», της οποίας η απαίτηση ανέρχεται σε 6.766,41 ευρώ, ο αιτών είναι υποχρεωμένος να καταβάλει μηνιαίως 28,50 ευρώ (220 X 6.766,41: 52.223,80) και 7) προς την 7η πιστώτρια «BARCLAYS BANK PLC ΑΕ», της οποίας η απαίτηση ανέρχεται σε 2.598,53 ευρώ, ο αιτών είναι υποχρεωμένος να καταβάλει μηνιαίως 10,95 ευρώ (220 X 2.598,53: 52.223,80).

Έτσι, μετά την ολοκλήρωση των καταβολών αυτών στο τέλος της πενταετίας κάθε πιστώτρια θα έχει λάβει τα εξής ποσά: 1) η πρώτη 1.864,20 ευρώ (31,07 X 60 μήνες), 2) η δεύτερη 2.156,40 ευρώ (35,94 X 60 μήνες), 3) η τρίτη 3.862,80 ευρώ

(64,38 X60 μήνες), 4) η τέταρτη 2.524,80 ευρώ (42,08 X60 μήνες), 5) η πέμπτη 424,80 ευρώ (7,08 X60 μήνες), 6) η έκτη 1.710 ευρώ (28,50 X60 μήνες) και 7) η έβδομη 657 ευρώ (10,95 X60 μήνες). Κατά το μέρος δε που οι απαιτήσεις των πιστωτριών δεν θα καλυφθούν από τις μηνιαίες επί πενταετία καταβολές, αυτές δεν μπορούν να ικανοποιηθούν γιατί δεν μπορεί από το νόμο να επιβληθεί άλλη υποχρέωση στον αιτούντα, ο οποίος δεν διαθέτει κύρια κατοικία και κανένα άλλο περιουσιακό στοιχείο.

Ενόψει των παραπάνω πρέπει η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσία και να ρυθμιστούν οι αναφερόμενες στην αίτηση οφειλές του αιτούντος, όπως αναφέρεται στο διατακτικό. Η απαλλαγή του από κάθε υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι των πιστωτριών του, θα επέλθει σύμφωνα με το νόμο (άρθρο 11 παρ.1 ν. 3869/2010) μετά την κανονική εκτέλεση των υποχρεώσεων, που του επιβάλλονται με την απόφαση αυτή, ήτοι τη τήρηση της ρύθμισης για μηνιαίες καταβολές επί μία πενταετία. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με την παρ.6 του άρθρου 8 του ν. 3869/2010 και δεν ορίζεται σχετικό παράβολο για την περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας από τις μη παριστάμενες πιστώτριες, καθώς η άσκησή της δεν προβλέπεται εν προκειμένω (άρθρο 14 ν.3869/2010).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των ανώνυμων τραπεζικών εταιριών με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ», «MARFIN EGNATIA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ» και «BARCLAYS BANK PLC ΑΕ» και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΡΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος με μηνιαίες καταβολές συνολικού ποσού διακοσίων είκοσι (220) ευρώ προς τις πιστώτριές του επί μία πενταετία, οι οποίες θα αρχίσουν από την 1η ημέρα του πρώτου μήνα μετά την κοινοποίηση προς αυτόν της παρούσας απόφασης και θα είναι καταβλητέες έως την 5η ημέρα εκάστου μηνός, ως εξής: 1) στην 1η πιστώτρια «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ANΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ» θα καταβάλλεται μηνιαίως το ποσό των τριάντα ενός ευρώ και επτά λεπτών (31,07 €), 2) στη 2η πιστώτρια «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ» υπό ειδική εκκαθάριση θα καταβάλλεται μηνιαίως το ποσό των τριάντα πέντε ευρώ και ενενήντα τεσσάρων λεπτών (35,94 €), 3) στην 3η πιστώτρια «ΑΛΦΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ» θα καταβάλλεται μηνιαίως το ποσό των εξήντα τεσσάρων ευρώ και τριάντα οκτώ λεπτών (64,38 €), 4) στην 4^η πιστώτρια «MARFIN EGNATIA ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», θα καταβάλλεται μηνιαίως το ποσό των σαράντα δύο ευρώ και οκτώ λεπτών (42,08 €), 5) στην 5^η πιστώτρια «HELLENIK POST CREDIT Α.Ε.Π.Π.», θα καταβάλλεται μηνιαίως το ποσό των επτά ευρώ και οκτώ λεπτών (7,08 €), 6) στην 6^η πιστώτρια «CREDICOM CONSUMER FINANCE ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΕ», θα καταβάλλεται μηνιαίως το ποσό των είκοσι οκτώ ευρώ και πενήντα λεπτών (28,50 €) και 7) στην 7^η πιστώτρια «BARCLAYS BANK PLC ΑΕ», θα καταβάλλεται μηνιαίως το ποσό των δέκα ευρώ και ενενήντα πέντε λεπτών (10,95 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στον Πολύγυρο στις 28 Φεβρουαρίου 2014, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

